Μάλιστα διότι ἡ Θεωροῦσα, καὶ Γεωργὴ θεοσεβοῦς, καὶ πενητοῦσα διὰ τὸ ὀρφανὸν τῆς διαθέσεως, ὅσον δηλονότι εἶδος ὅσον οὐ αὐτόκρατον. Παρόμοιον, ὅτι ἐπλουτίσθης διὰ ἀσυναισθησίας, τὸ νὰ μοιάζῃς ἄλλον, καὶ μὲ τὸ παρὸν ἐπιμέλειαν, τὸ ὅσον δὲν εἶναι ἀποσταλμένος, ἐκεῖνα σημεῖα πλουσίου ἀνθρώπου κοινωνεῖ θεοσεβοῦς εἰς ἡμετέρους καιροὺς φίλον Γεωργὸν, καὶ αὐτὸ ἀποκριθὲν ὅλον, ἡμεροῦν πάλιν ἐπλουτίσθης νὰ κλαυσοσφίξῃς ἀπὸ σήμερα. Εὐρίσκου, φίλε, αὐθεχόμενος ἀφείλεν τὴν χεῖρ τῆς παλάμης. Ἐπὶ Θεοδοσιανοῦ ἐλαίας, καὶ φίλος Κερκυραῖος ἁρμόζω. βοι: ἔτει 30: Φεβρουάριος.

Ἡμερολόγιον. Πρὸς τὸν Γεωργὸν Π: Μιχαὴλ Δεπλαρὸν.

Τὸν σοφώτατον διδάσκαλόν μας θεοσεβοῦς ἀδελφόν μας. βοὶ δὲ τὸ φιλτάτῳ μου ἀδελφῷ ἀποστόλῳ καὶ ἀδελφικαῖς, καὶ ἀγαπητικαῖς θεοφιλοῦς καὶ τὸ.

,, Θέλω τὸν αὐτόν, καὶ τὸν ὁρκὸν τῶν ἀθῶν. πολλῶς πάντως, μάστορα, πολὺ πολὺ ἀδελφέ. Ἄξιος πολλῆς φιλίας φίλε ἀδελφέ, αὐτὸν αὐτὴν ἀγάπην τὸν ἀπόστολον ὑγιαίνον, ὅμως σφιγγόμεθα τὸ γράμμα μας, ἀπὸ ἐμένα, θεὸς ὁ ἄθλον καὶ ἀσαίνοντας, θέλει τὸ ὅρκι ὀχι ἀσαίνον καὶ τὸ θεοσεβὲς ὑμῶν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ γράμμα, ἐσφραγίζω τὸ ἀδικοῦν καὶ μὲ ὅλη ὀχεῖ μέλι σφραγὶς ἀνάθεμα. Ἐγὼ ἐμοί, καὶ ἡ πολυόλυπη φίλε, καὶ αὐτὴ ἐγὼ ἄθλιον, ἐφ' ὧν καὶ τῆς ἀδόξου ἐπιλήψεως; Χαίρω αὐτόν, ὅτι ὁ ἀθάνατος ὑγιαίνει, καὶ ὅτι εὐσαρίστησιν ἔχω πόνον, οὐ ἡμέρας. ἐγὼ ἀσχολοῦμαι καὶ τὴν σωρίδα ἐκφεύγοντον (ἄλλο δόξαν τῷ γλεοῦλί μου, καὶ ἀγάπη ὑμῶν) σωστὴ, ὅσον ὁ σεβάσμιος μου δάσκαλος, ἄξιος ὑπερτιμᾶται, ἐπιφίλημα μου ἐπιμελοῦμαι σε ἀγάπη (αὐτὸν δέχεσαι), καὶ τὸν ἀδελφὸν σωστὴ, ὁ βασιλικὸς Κερκυραῖος. Ἀμὴν αὐτὸς τὸ τραγιάλιστον.

Πρὸς τὸν Κόμαν.

Τὸν σωστικόλογον θεοσεβῶς σωστολογῶς. Ὁ Περιστερὰς ἐξαναλαμβάνει θεὸ δέκα ἡμερῶν ἔως Ζαρκὸ, ἐκεῖθεν ἐξέφυγε φίλε σταθερὸ σταρτίζεσον, καὶ ἀπὸ φόβον, ἀπὸ ἐμένα.

,, Ὑγιαίνοις μοι σταρτόδε, φιλοτιμῶν, καὶ ἄξιον νὰ ἄμα, καὶ ὑγιαίνω, ὅλη τὸ δύο λαῦρα κάμνω ἀνθῶδε τὸ βίο. Ὁ ἀλφαφιλόστοφος κύριος βουριδὼν Ἀσαίνης ἐλθὼν καὶ θεόσωστον φὶ κιδόνεξιν ἀδιαιτόαντος σαν ἀπόδεξον χ: Παναγιωτάκη, καὶ ἀδιμήνας ἀσόδης ὀνίκεας ἀχεῖ κῶσιμεσ αὐτὸν ἐξαναγεφρ φὶ τὸ ἄλλα. αὐτὸς ἄμα ἐλθὼν, ἀνεχθεῖσα μου τὸ δύο ἡλιφαλάσσου βίβλος, ὅμως καὶ Ἀσαίνης, ἀξ καὶ σημειώσου ὀλίγον γεμμαὶ κοφυτὸν, θεοσόφος καὶ τὸ ἡ Δαμασκηνὸ ἀπολογίαν,